

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Litoměřicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Dagmar Brachovou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně: **Kateřina Princová**, narozená 22. 8. 1975
bytem Plzeňská 1924/220, 150 00 Praha 5-Smíchov
zastoupená advokátkou JUDr. Zorkou Černoorskou
sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram II

proti

žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3-Žižkov
zastoupený advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

pro: žaloba o nahrazení projevu vůle

takto:

- I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“):

1. Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „Státní pozemkový úřad“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to:

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

- pozemek parc. č. 31/1 v k.ú. Dlažkovice, obec Dlažkovice,
- pozemek parc.č. 2071/8 v k.ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemek parc.č. 370/25 v k.ú. Dobříň, obec Dobříň,
- pozemek parc. č. 888/1, v k.ú. a obec Roudnice nad Labem,
- pozemek parc. č. 2071/2 v k.ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemek parc.č. 2070, v k.ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemek parc.č. 2077/3, v k.ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemek parc. č. 2077/5, v k.ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemek parc.č. 2077/7 v k.ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemek parc. č. 2315/20 v k.ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem,
- pozemek parc. č. 3204/118, v k.ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem,

2. Žalobkyně Kateřina Princová, nar. 22.8.1975, r.č.755822/0307, je oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2, písm. c) zákona o půdě.

3. Žalobkyně má na základě pravomocných rozhodnutí: 1. Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97, k.ú. Smíchov ze dne 1.8.1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, 2. Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 1940/97, k.ú. Smíchov ze dne 9.9.1997, 3. Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PÚ 920/99, k.ú. Smíchov ze dne 16.4.1999, 4. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 580/01, k.ú. Smíchov ze dne 27.2.2001, 5. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 607/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2. 2001, 6. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 608/01, k.ú. Smíchov ze dne 28.2.2001, 7. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3000/01, k.ú. Smíchov ze dne 29.10.2001, 8. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 3226/01, k.ú. Smíchov a Košíře ze dne 23.11.2001, 9. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PÚ 718/02, k.ú. Smíchov ze dne 7.3.2002, 10. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1519/03, k.ú. Smíchov ze dne 29.4.2003, 11. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1701/03, k.ú. Smíchov ze dne 20.5. 2003, 12. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 734/04, k.ú. Smíchov ze dne 30.3.2004, 13. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2563/04, k.ú. Smíchov ze dne 30.11.2004, 14. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1365/05, k.ú. Smíchov ze dne 12.5.2005, 15. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2549/05, k.ú. Smíchov ze dne 26.10. 2005, 16. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 3330/05, k.ú. Smíchov ze dne 16.11.2005, 17. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 992/06, k.ú. Košíře ze dne 20.3. 2006, 18. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1805/06, k.ú. Smíchov ze dne 31.5.2006, 19. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 2440/07, k.ú. Smíchov ze dne 18.10.2007, 20. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1107/92/3, k.ú. Smíchov ze dne 9.12.2009,

21. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/11, k.ú. Smíchov ze dne 6.10.2014, 22. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/15, k.ú. Smíchov ze dne 27.4.2015, 23. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/16, k.ú. Smíchov ze dne 10.6.2015, 24. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/18, k.ú. Smíchov ze dne 8.10.2015, 25. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/19, k.ú. Smíchov ze dne 20.11.2015, 26. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/20, k.ú. Smíchov ze dne 8.7.2016, 27. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu čj. PÚ 1107/92/21, k.ú. Smíchov ze dne 21.9.2016, 28. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/24, k.ú. Smíchov ze dne 14.6.2017, 29. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/25, k.ú. Smíchov ze dne 21.5.2018, 30. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/26, k.ú. Košíře ze dne 14.6.2018, 31. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/27, k.ú. Smíchov ze dne 24.10.2018, 32. Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj hl. m. Praha čj. PÚ 1107/92/29, k.ú. Smíchov ze dne 12.2.2019 a žalobkyně i na základě Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5, č.j. 32 D 892/2011-65 ze dne 2.12.2011, které nabylo právní moci dne 2.12.2012 a Potvrzení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2.12.2011, č.j. 32 D 892/2011-73, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyně v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.

4. Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou převádí žalobkyni pozemky do jejího vlastnictví, a to:

- pozemek parc.č. 31/1 v k.ú. Dlažkovice, obec Dlažkovice,
- pozemek parc.č. 2071/8 v k.ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemek parc.č. 370/25 v k.ú. Dobříň, obec Dobříň,
- pozemek parc. č. 888/1, v k.ú. a obec Roudnice nad Labem,
- pozemek parc. č. 2071/2 v k.ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemek parc.č. 2070, v k.ú. Štětí I, obec Štětí, jako náhradu za část restitučního nároku žalobkyně a žalobkyně tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá.

II. Řízení co do nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku ohledně pozemků, a to

- pozemku parc. č. 2077/3, v k. ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemku parc. č. 2077/5, v k. ú. Štětí I, obec Štětí,
- pozemku parc. č. 2077/7, v k. ú. Štětí I, obec Štětí,

- pozemku parc. č. 2315/20 v k.ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem,
- pozemku parc. č. 3204/118 v k.ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, se částečně zastavuje.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně na náhradu nákladů řízení částku 144 280,93 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou domáhala na žalované uzavření smlouvy, na jejímž základě by jí byly bezúplatně převedeny pozemek v žalobě specifikované, jako náhrada pozemků za pozemky žalobkyni v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané. Žalobu odůvodnila tím, že je oprávněnou osobou dle zákona o půdě k uplatňování restitučních nároků na základě jednotlivých rozhodnutí pozemkového úřadu, a již delší dobu marně usiluje o převod tzv. náhradních pozemků z vlastnictví státu do svého vlastnictví náhradou za pozemky v restituci nevydané, nacházející se na území hlavního města Prahy, resp. již v minulosti určené k zástavbě. Konkrétně se jedná o rozhodnutí 1) Magistrátu hl. m. Prahy, Pozemkového úřadu (dále jen „PÚ“) Praha č.j. 1708/97 ze dne 1.8.1997 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, 2) Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ Praha č.j. PÚ 1940/97 ze dne 9.9.1997, 3) Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ Praha č.j. PÚ 920/99 ze dne 16.4.1999, 4) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 580/01 ze dne 27.2.2001, 5) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 607/01 ze dne 28.2.2001, 6) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 608/01 ze dne 28.2.2001, 7) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 3000/01 ze dne 29.10.2001, 8) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 3226/01 ze dne 23.11.2001, 9) Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy, PÚ č.j. PÚ 718/02, 10) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1519/03 ze dne 29.4.2003, 11) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1701/03 ze dne 20.5.2003, 12) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 734/04 ze dne 30.3.2004, 13) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 2563/04 ze dne 30.11.2004, 14) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1365/05 ze dne 12.5.2005, 15) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 2549/05 ze dne 26.10.2005, 16) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 3330/05 ze dne 16.11.2005, 17) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 992/06 ze dne 20.3.2006, 18) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1805/06 ze dne 31.5.2006, 19) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 2440/07 ze dne 18.10.2007, 20) Ministerstva zemědělství, PÚ Praha č.j. PÚ 1107/92/3 ze dne 9.12.2009, 21) Státního pozemkového úřadu (dále jen „SPÚ“), Krajského pozemkového úřadu (dále jen „KPÚ“) pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/11 ze dne 6.10.2014, 22) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/15 ze dne 27.4.2015, 23) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/16 ze dne 10.6.2015, 24) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/18 ze dne 8.10.2015, 25) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/19 ze dne 20.11.2015, 26) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/20 ze dne 8.7.2016, 27) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/21 ze dne 21.9.2016, 28) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/24 ze dne 14.6.2017, 29) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/25

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

ze dne 21.5.2018, 30) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/26 ze dne 14.6.2018, 31) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/27 ze dne 24.10.2018, 32) Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 1107/92/29 ze dne 12.2.2019. Dle uvedených rozhodnutí mimo jiné není žalobkyně, resp. její právní předchůdci vlastníky v nich uvedených pozemků v rozsahu jejich spoluvlastnických podílů. Náhradou však dosud žádný jiný pozemek ve vlastnictví žalované na žalobkyni převeden nebyl. Ing. Vilém Nessel, nar. 23.9.1912, jakožto původní oprávněná osoba podle zákona o půdě uplatnil restituční nárok již v roce 1992 pod č.j. PÚ 1107/92 – to jako původní vlastník, dědic po svém otci JUDr. Vilému Nesselovi, nar. 10.6.1883, zemř. 28.3.1947, a jeho bratrovi (strýci Ing. Viléma Nessela) JUC Eduardu Nesselovi, nar. 23.8.1881, zemř. 5.1.1962. Do současné doby není o restitučním nároku ke spoluvlastnickým podílům id. 1/36 a id. 5/36 na pozemcích v k.ú. Smíchov a k.ú. Košíře s konečnou platností rozhodnuto. Pozemky, o kterých bylo žalovanou rozhodnuto tak, že nebudou oprávněné osobě podle zákona o půdě vydány, žalovaná nesprávně ocenila s ohledem na nesprávné určení jejich charakteru (dle žalované se jedná o pozemky zemědělské), tedy žalovaná eviduje restituční nárok v nesprávné, podstatně nižší částce, než žalobkyni po právu náleží. Žalovaná přitom minimálně od roku 2008 ví o existenci dobové územně plánovací dokumentace, která předurčila pozemky právních předchůdců žalobkyně, k budoucí zástavbě. S tím související ocenění pozemků, které je s odkazem na stavební charakter pozemků pro žalovanou nevýhodné, činí žalovaná nikoliv pro všechny restituenty, nýbrž selektivně jen pro některé vybrané. Do veřejné nabídky náhradních pozemků se přihlásila žalobkyně a její právní předchůdci celkem 6x do r. 2012, kdy se snažila za svůj restituční nárok získat náhradní pozemek, ale pouze v některých případech byla úspěšná. Jednalo se o veřejnou nabídku u Pozemkového fondu, a to u: - Územního pracoviště Benešov v roce 2006, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Alberovice, obec Locket - o 17 pozemků dle stavu PK (13 pozemků s kladným výsledkem (LV č.206 k.ú. Alberovice), 4 pozemky se záporným výsledkem, v k.ú. Líšno, obec Bystřice - o 5 pozemků dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.1924 k.ú. Líšno), v k.ú. Nespeky - o 3 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem. Územního pracoviště Příbram v roce 2006, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Dunávice, obec Netvořice - o 18 pozemků dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.569 k.ú. Dunávice), v k.ú. Rudoltice u Vrchatových Janovic - o 4 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem, v k.ú. Křivsoudov - o 14 pozemků dle stavu PK se záporným výsledkem, v k.ú. Benešov u Praha - o 2 pozemky dle stavu PK a 1 pozemek dle stavu KN se záporným výsledkem. Územního pracoviště Příbram v roce 2007, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Obecnice - o 1 pozemek dle stavu PK s kladným výsledkem (LV č.844 k.ú. Obecnice), v k.ú. Příbram - o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.10353 k.ú. Příbram), v k.ú. Sádek - o 2 pozemky dle stavu PK se záporným výsledkem. Územního pracoviště Beroun v roce 2009, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno v k.ú. Podlesí nad Litavkou o 8 pozemků dle stavu PK se záporným výsledkem. Územního pracoviště Kutná Hora v roce 2012, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Dunávice, obec Netvořice - o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.581 k.ú. Dunávice), v k.ú. Netvořice - o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.1223 k.ú. Netvořice). Územního pracoviště Beroun v roce 2012, kdy podle podané žádosti oprávněných osob bylo požádáno: v k.ú. Hlubyně - o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.214 k.ú. Hlubyně), v k.ú. Příbram - o 5 pozemků dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.11402 k.ú. Příbram), v k.ú. Svaté Pole – o 2 pozemky dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.514 k.ú. Svaté Pole), v k.ú. Loděnice u Berouna, obec Loděnice - o 4 pozemky dle stavu

KN - 3 pozemky s kladným výsledkem (LV č.1315 k.ú. Loděnice u Berouna) a 1 pozemek se záporným výsledkem, v k.ú. Pičín o 1 pozemek dle stavu KN s kladným výsledkem (LV č.666 k.ú. Pičín). Žalovaná v rozporu se svými povinnostmi nesprávně eviduje nárok žalobkyně a tímto svým jednáním tak žalovaná nadále prohloubila a stále prohlubuje křivdy způsobené žalobkyni a jejím právním předchůdcům za minulého režimu. Žalobkyně se proto obrátila na žalovanou přípisem ze dne 19.12.2019 - předžalobní výzvou, aby i její restituční nárok zaevidovala ve správné výši, přičemž žalobkyně odkázala i na konkrétní územně plánovací dokumentaci platnou k datu přechodu vlastnického práva k pozemkům odňatým její rodině na stát, jakož i na účel vyvlastnění některých odňatých pozemků, které byly výslovně vyvlastněny za účelem výstavby. K této své výzvě žalobkyně připojila i znalecký posudek vypracovaný prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. ze dne 21.10.2019, č. 529/24/2019, kterým byly touto znalkyní oceněny předmětné pozemky. Žalovaná odpověděla přípisem ze dne 9.1.2020, pod zn.: SZ SPU 512569/2019/2, ve kterém jí sdělila, že její žádost k posouzení o přecenění byla předána na SPÚ, KPÚ pro SK a hl.m.Praha, oddělení restitucí a po obdržení vyrozumění tohoto oddělení jí bude o výsledku informovat. Znaleckým posudkem prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. byly oceněny nevydané pozemky v souladu s platnou judikaturou na celkovou částku ve výši 63 017 226 Kč, což odpovídá restitučnímu nároku žalobkyně ve výši 5 161 164 Kč. V souladu s tímto Posudkem při zohlednění podílu žalobkyně na odňatých pozemcích vyčíslených žalovanou, vychází skutečný nárok žalobkyně na mnohonásobně vyšší částku než žalovanou evidovaný nárok žalobkyně 6 211 883,55 Kč a u její právní předchůdkyně paní Jany Nesselové částkou 39 304,31 Kč. V součtu tak byl nárok žalobkyně oceněn celkovou částkou ve výši 251 187,86 Kč, ze kterého byla žalovanou vyplacena žalobkyni částka 13 436,72 Kč, takže zůstatek nároku žalobkyně dle názoru žalované činí 237 751,14 Kč. Současný skutečný neuspokojený nárok žalobkyně je však dle Posudku po odpočtu již vyplacené částky 13 436,72 Kč tedy 5 147 727,28 Kč, po zaokrouhlení dále 5 147 727 Kč. Žalobkyně přitom zdůrazňuje, že Nejvyšší soud např. v rozsudku ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, upozornil, že nesnáze při vyřizování restitučních nároků nesmí žalovaná přesouvat na oprávněné osoby. Pokud žalovaná toto činí, dopouští se svévole a jediným způsobem, jak se oprávněné osoby mohou domoci splnění svého nároku, je právě podání žaloby na uložení povinnosti žalované uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních pozemků. Nejvyšší soud toto právo opakovaně zdůraznil v případech, kdy žalovaná odmítala zaevidovat restituční nárok oprávněných osob ve správné výši, a tím vyloučila oprávněnou osobu z efektivní účasti ve veřejných nabídkách, Následně žalovaná zaslala žalobkyni přípis ze dne 18.2.2020, zn. SPÚ 512572/2019, ve kterém uvedla, že návrhy přehledného regulačního plánu pro část území Prahy-XVI Smíchov z r. 1933 a návrh přehledného regulačního plánu pro část území Prahy-XVII Košíře 10 z r. 1939, na které se odvolávala znalkyně v předmětném znaleckém posudku při ocenění pozemků, nebyly v době přechodu nevydaných pozemků platnou územně plánovací dokumentací, s čímž žalobkyně nesouhlasí. Rozdíl mezi skutečnou výší restitučního nároku žalobkyně a oceněním žalované je významný a je způsoben skutečností, že žalovaná v rozporu s postupy uplatňovanými vůči jiným restituentům a v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu neurčila hodnotu pozemků odňatých právním předchůdcům žalobkyně podle územně plánovací dokumentace platné ke dni přechodu vlastnického práva k těmto pozemkům na stát, ale trvá na pro ni výhodnějším ocenění podle úřední evidence v pozemkových knihách. V letech 2008 až 2017 se totiž žalovaná celkem 22x obrátila na Institut s dotazem na poskytnutí této dokumentace, aby restituční nároky vybraných restituentů podle ní ocenila. V případě žalobkyně však žalovaná žádný takový dotaz na Institut nevznesla. Žalovaná tímto žalobkyni oproti vybraným restituentům diskriminovala a znemožňuje jí uspokojit její restituční nárok v plné výši.

Žalovaná tímto svévolným jednáním protiprávně přenesla břemeno správného ocenění na žalobkyni, která si musela všechny podklady pro toto ocenění obstarat sama, nechat si vypracovat Posudek na vlastní náklady, a to bez jakékoliv pomoci žalované. Již jenom toto jednání žalované je vůči žalobkyni svévolné a diskriminační. Skutečný nárok žalobkyně nelze objektivně ve veřejných nabídkách uspokojit, když žalovaná odmítá tento nárok zaevidovat. Tvrdí-li žalobkyně vyšší nároku v celkové hodnotě 5 161 164 Kč a žalovaná v hodnotě 237 751 Kč (tj. 21,70 x nižší nárok). Dle žalobkyně vydání náhradních pozemků označených v žalobě nebrání žádná zákonná překážka.

2. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, navrhovala její zamítnutí. Předně sporovala tvrzení o liknavém a svévolném přístupu při vyřizování restitučního nároku žalobkyně. Rovněž setrvala na správnosti svého ocenění pozemků odňatých právním předchůdcům žalobkyně, jež nebyly v rozsahu jejich spoluvlastnických podílů vydány zpět. Namítala, že na pozemky nelze nahlížet jinak, než jako na pozemky zemědělské. K datu odnětí předmětných pozemků, tedy v letech 1960-1962 neexistovala platná územně plánovací dokumentace. Tou se stal až Směrný územní plán hl. m. Prahy z roku 1964 a k zástavbě na předmětných pozemcích došlo dokonce ještě později až během 70. let 20. století. Pokud tedy znalkyně oslovená žalobkyní, prof. Ing. Renáta Schneiderová Heralová, Ph.D. ocenila odňaté pozemky jako stavební, pak bez patřičných a ucelených podkladů a v posudku pak ani neaplikovala srážky z ceny dle přílohy č. 7 oceňovací vyhlášky. Žalovaná v projednávané věci vznesla námitku promlčení přecenění restitučního nároku.
3. Účastnice učinily nesporným, že pozemky, a to pozemek parc.č. 31/1 v k.ú. Dlažkovice, obec Dlažkovice, pozemek parc.č. 2071/8 v k.ú. Štětí I, obec Štětí, pozemek parc.č. 370/25 v k.ú. Dobříň, obec Dobříň, pozemek parc. č. 888/1, v k.ú. a obec Roudnice nad Labem, pozemek parc. č. 2071/2 v k.ú. Štětí I, obec Štětí, pozemek parc.č. 2070, v k.ú. Štětí I, obec Štětí, jsou způsobilé k vydání dle žaloby.
4. Dále účastnice učinily nespornou cenu pozemků, a to pozemku parc. č. 370/25 v k. ú. Dobříň, obec Dobříň ve výši 58 652,40 Kč, pozemku parc. č. 888/1 v k. ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem ve výši 217 801,15 Kč, pozemku parc. č. 2070 v k. ú. Štětí I., obec Štětí ve výši 34 177,50 Kč, pozemku parc. č. 31/1 v k. ú. Dlažkovice, obec Dlažkovice, ve výši 52 991,40 Kč, pozemku parc. č. 2071/8 v k. ú. Štětí I., obec Štětí, ve výši 228 947,40 Kč, pozemku parc. č. 2071/2 v k. ú. Štětí I., obec Štětí ve výši 40 531,75 Kč.
5. Při jednání soudu dne 2.12.2020 a dne 12.11.2021 vzala žalobkyně co do nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku ohledně pozemků, a to pozemku parc. č. 2077/3, v k. ú. Štětí I, obec Štětí, pozemku parc. č. 2077/5, v k. ú. Štětí I, obec Štětí, pozemku parc. č. 2077/7, v k. ú. Štětí I, obec Štětí, pozemku parc. č. 2315/20 v k.ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, pozemku parc. č. 3204/118 v k.ú. Roudnice nad Labem, obec Roudnice nad Labem, žalobu částečně zpět, s čímž žalovaná vyslovila souhlas.
6. Dále soud k návrhu žalobkyně připustil změnu – rozšíření žaloby, a to při jednání soudu dne 24.2.2021 a dne 12.11.2021
7. Soud ve věci jednal dne 16.9.2020, dne 2.12.2020, dne 24.2.2021, dne 1.9.2021, dne 12.11.2021 a dne 22.11.2021 vyhlásil rozsudek a provedl následující důkazy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

8. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5, č. j. 32 D 892/2011-65, Oddací list ze dne 10.7.2003, Usnesení OS pro Prahu 5 č. j. 18D 1114/199-165, Rodný - Křestní list ze dne 25.1.1917, Úmrtní list ze dne 18.2.1991, Usnesení Státního notářství pro Prahu 5 sp. zn. 5D 97/62 ze dne 13.4.1962, Výpis z matriky narozených ze dne 13.3.1991, Úmrtní list ze dne 21.2.1991, Rozhodnutí č.j. Fin 3-88-325/59 ze dne 31.10.1960, Prohlášení, Čestné prohlášení ze dne 3.9.1991, Vyjádření k uplatněnosti nároku ze dne 18.11.2014, Výpis pozemkového katastru ze dne 17.12.1992, Listina označená katastrální obec Smíchov, Listina označená soudní okres Smíchov, Listina označená katastrální obec Košiče, Listina označená soudní okres Smíchov, Knihovni vložka 2981, Žádost oprávněných osob ze dne 22.5.2006, Výpis z Katastru nemovitostí k 30.12.2010, Výpis z Katastru nemovitostí k 16.5.2007, Výpis z Katastru nemovitostí k 8.10.2007, Listina označená identifikace parcel k.ú. Dunávice, Výpis z Katastru nemovitostí k 26.3.2008, Žádost oprávněných osob z 1.6.2008, Žádost oprávněných osob z 12.4.2012, Výpis z Katastru nemovitostí k 18.3.2013, Výpis z Katastru nemovitostí k 14.1.2013, Výpis z Katastru nemovitostí k 18.2.2013, Předžalobní výzva ze dne 19.12.2019, včetně potvrzení o odeslání zprávy, Listina označená řádné označení restitučního nároku ze dne 9.1.2020, včetně potvrzení o přijetí zprávy, Listina označená přehled nároků a plnění oprávněné osoby z 13.3.2019, Listina označená přehled nároků a plnění oprávněné osoby z 4.3.2019, Listina označená žádost o vyjádření k charakteru pozemků ze dne 14.11.2019, včetně potvrzení o odeslání zprávy, Listina označená řádné oceněné restitučního nároku oprávněné osoby Kateřiny Princové ze dne 18.2.2020, včetně potvrzení o doručení zprávy, Listina označená územní rozhodnutí ze dne 24.8.1959, Tisk webové stránky IPR Praha, Informace o pozemku obec Dlažkovice, Informace o pozemku obec Doksany, Informace o pozemku obec Litoměřice, Informace o pozemku obec Štětí, Grafické přílohy, Rozhodnutí PÚ podle oprávněných osob k 28.7.2020, Přehled nároků a plnění k 28.7.2020, Znalecký posudek Prof. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. ze dne 21.10.2019, Soubor ortofotomap, Znalecký posudek Ing. Vodičky, ze dne 1.7.2020, Znalecký posudek ze dne 1.7.2020, Znalecký posudek ze dne 1.7.2020, Znalecký posudek ze dne 1.7.2020, Výpis z Katastru nemovitostí ke dni 11.9.2020, Sdělení městského úřadu ze dne 20.5.2020, Žádost o sdělení k pozemkům ze 10.6.2020, Žádost o sdělení ze dne 5.5.2020, Sdělení stavebního úřadu, Aktualizace žádosti Města Litoměřice, Neplatná přihláška ze dne 12.7.2019, včetně dodejky do DS, Žádost oprávněné osoby, Žádost oprávněné osoby, Zamítnutí žádosti, Soubor listin žalovanou označených Stavební povolení a Územní rozhodnutí a Rozhodnutí o přidělení čísla popisného a dobové zápisy, Znalecký posudek, č.: 1149-284/2019, znalecký posudek č.: 1154-292/2019, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 26.7.2005, 16.8.2005, 25.9.2007, 10.8.2007, Rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 4.3.2019 a z 22.1.2019, Objednávka státního pozemkového úřadu, Protokol o jednání ze dne 24.9.2020, Návrh směrného plánu plánovací komise z 28. 10. 1948, Návrh na schválení výstavby, Přehled požadovaných náhradních pozemků včetně grafických příloh, Informace o pozemku, Znalecký posudek č.: 669/2020 Ing. Pavla Pelce, Geometrický plán ze dne 21. 1. 2021, Znalecký posudek ze dne 29. 12. 2020, č.: 5083/129/20, Územní plán, Sdělení ze dne 22. 1. 2021, včetně přílohy, znalecký posudek č. 5/3930/2021/1, Informace o pozemku znalecký posudek č. 5/3930/2021/2, znalecký posudek č. 5/3930/2021/3, Územní plán Roudnice nad Labem, znalecký posudek č. 5/3930/2021/4, Ortofotomapy, Žádost o realizaci směny nemovitosti, Žádost obce o bezúplatný převod spoluvlastnického podílu, Žádost o realizaci směny, Výřez z územně plánovací dokumentace, Územní členění, Sdělení ze dne 15. 2. 2021, znalecký posudek č. 5/3930/2021/5, Výřez územního plánu, Žádost podle Zák. č. 106/1999 Sb. ze dne 4. 8. 2021, Územní rozhodnutí ze dne 15. 11. 1960, Sdělení Úřadu městské části Praha 5 ze dne 16. 10. 2020, Opatření útvaru hlavního

architekta z 20. 7. 1989, Oznámení o zahájení výkonu rozhodnutí ze dne 19. 12. 1973, Informace o možnosti napojení na veřejnou kanalizaci ze dne 15. 7. 2019, Předpisy pro oceňování nemovitostí s komentářem, Vyjádření Obce Býčkovice ze dne 2. 11. 2021, Obsah listin dodatku č. 1 znaleckého posudku č. 669/2020.

9. Z výpisů z katastru nemovitostí vyplývá, že jako vlastník požadovaných náhradních pozemků je zapsaná žalovaná, pozemky jsou vedené v zemědělském půdním fondu.
10. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 2. 12. 2011 č.j. 32 D 892/2011-65, které nabylo právní moci dne 2. 12. 2011, byla schválena dědická dohoda mezi žalobkyní a Ing. Bohumilem Jelínkem, na jejímž základě žalobkyně nabyla po zůstavitelce Janě Nesellové, narozené 6. 7. 1920 restituční nároky podle zákona č. 229/1991 Sb.
11. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 18 D 1114/99-165, Nd 159/99, které nabylo právní moci dne 12. 4. 2000, byla schválena dědická dohoda, podle které pozůstalá manželka Jana Nesselová z dědictví po zůstaviteli Ing. Vilému Nesselovi, narozeném 23. 9. 1912, nabyla mimo jiné 1/36 pozemků v dohodě specifikovaných a zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV č. 1317 pro obec Praha a k.ú. Košíře, 1/36 pozemků v dohodě specifikovaných a zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 2820 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků č. v dohodě specifikovaných a zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 3100 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků v dohodě specifikovaných a zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na LV 3150 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, nárok podle § 11 odst. 2 zák. č. 229/91 Sb. o půdě na náhradní pozemky za nevydané pozemky v k.ú. Smíchov, oceněný částkou 8 230,70 Kč, nárok na vydání pozemků č. parc. 4680/1, 4681/1, 4682/1, 4683/1, 4685/1, 4686/1, 4688/1, 4690/1 a 4691/1 v k.ú. Smíchov, na základě rozhodnutí Pozemkového úřadu hl. m. Prahy ze dne 30. 9. 1999, zn. PÚ 1185/99, kterým byla schválena dohoda mezi povinnou organizací IROP a restituenty, mezi jinými i zůstavitelem, dům č.p. 1925, postavený na pozemku č. parc. 4598, s pozemky č. parc. 4598 - zastavěná plocha, 4599 - zastavěná plocha s garáží, která dosud není zapsaná v katastru nemovitostí a 4600 - zahrada včetně venkovních úprav a trvalých porostů, nemovitosti jsou zapsány v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 2051 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 18/648 pozemku parc. č. 4721- ostatní plocha, který je zapsán v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha - město na listu vlastnictví č. 417 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/6 pozemků č. parc. 4714/1 - ostatní plocha, 4714/2 - zastavěná plocha bez garáže, 4715 - ostatní plocha, 4716/1 - ostatní plocha, 4716/2 - ostatní plocha a 4716/3 zastavěná plocha (bez stavby), které jsou zapsány v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu Praha – město na listu vlastnictví č. 3003 pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4753 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 3001 u Katastrálního úřadu Praha – město, pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/6 pozemku parc. č. 4748/4 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 2896 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4669 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 2938 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 6/129 pozemků parc. č. 4261/170 - ostatní plocha, 4676 – ostatní plocha a 4677 - ostatní plocha, které jsou zapsány na LV č. 415 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemku parc. č. 4750 – ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 3096 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 324/1512 pozemku parc. č. 4717 - ostatní plocha, který je zapsán na LV č. 418 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov, 1/36 pozemků parc. č. 4673/1 – ostatní plocha, 4725-ostatní

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

plocha a 4726 - ostatní plocha, které jsou zapsány na LV č. 2981 u Katastrálního úřadu Praha – město pro obec Praha a k.ú. Smíchov.

12. Z oddacího listu zapsaného v knize manželství matričního úřadu městské části Praha 5 ve svazku 2 roč. 2003 strana/list 171, poř. číslo 90 ze dne 10. 7. 2003 vyplývá, že žalobkyně uzavřela manželství dne 10. 7. 2003, její rodné příjmení je Buršíková.
13. Z překladu rodného a křestního listu vystaveného ve Vídni dne 25. 1. 1917 vyplývá, že Vilém Nessel narozený 23. 9. 1912 je manželským synem otce Dr. jur. Viléma Nessela, narozeného 10. 6. 1883, a matky Pohl Milady, narozené 27. 12. 1889.
14. Z křestního a rodného listu vystaveného Farním děkanským úřadem v Praze dne 18. 1. 1939, vyplývá, že otcem Viléma Nessela, narozeného 10. 6. 1883, je Eduard Nessel a matkou Aloisia Pavlína, rozená Rennerová.
15. Z výpisu z matriky narozených římskokatolického farního úřadu kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici ze dne 13. 3. 1991 vyplývá, že Eduard Václav Maria Nessel, narozený dne 23. 8. 1881, je synem Eduarda Nessela a Aloisie Pavlíny Rennerové.
16. Z úmrtního listu vystaveného dne 18. 2. 1991 Úřadem města Hradec Králové vedeného v knize úmrtí Městského národního výboru v Hradci Králové ve svazku Va roč. 1947, strana 140 pod číslem řadovým 102 vyplývá, že JUDr. Vilém Nessel, narozený dne 10. 6. 1883, zemřel dne 28. 3. 1947.
17. Z opisu úmrtního listu vystaveného dne 21. 2. 1991 Obecním úřadem Tuchoměřice z knihy úmrtí místního národního výboru v Tuchoměřicích ve svazku IX roč. 1962, strana 25 pod číslem řadovým 6 vyplývá, že Eduard Nessel, narozený dne 23. 8. 1881, zemřel dne 5. 1. 1962.
18. Z usnesení Státního notářství pro Prahu 5 ze dne 13. 4. 1962 č.j. 5 D 97/62, které nabylo právní moci dne 3. 5. 1962, soud naznal, že dědictví po Eduardu Nesslovi, zemřelém dne 5. 1. 1962, připadlo jako odúmrť čsl. státu, zastoupenému Finančním odborem ONV pro Prahu 5 a na základě tohoto usnesení bylo vloženo vlastnické právo pro Československý stát zastoupený Finančním odborem ONV pro Prahu 5 ve vl. č. 2845 poz. kn. pro katastrální území Smíchov, na nemovitostech tam zapsaných a zůstaviteli dosud patřících, dále z pěti šestatřicetin nemovitostí dosud patřících zůstaviteli a zapsaných ve vl. č. 1967, 2981, 781, 789, 1304 a 121 pro katastrální území Smíchov.
19. Z rozhodnutí Finančního odboru Obvodního národního výboru v Praze 5 ze dne 31. 10. 1960 č.j. Fin 3-88-325/59 soud naznal, že Finanční odbor ONV vydal rozhodnutí ohledně 7/9 nemovitostí/parcely č. kat. 4762 zapsané ve vl. č. 2981 p.k. k. ú. Smíchov, a parcely č. 4763 a č. kat. 4764 zapsaných ve vl. č. 789, jehož spoluvlastníky byly JUC Eduard Nessel 1/9 a 1/36 a Ing. Vilém Nessel 1/36.
20. Z prohlášení Viléma Nessela, ze dne 12. 12. 1961 vyplývá, že Vilém Nessel jako vlastník za 1) nemovitosti zapsané ve vložce č. 2307 pozemkové knihy katastrálního území Smíchov s domem čp 1923, stavební parcelou č.k. 4604 a rolí č. kat. 4605; za 2) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 789 desk zemských v katastru Smíchova s domy čp. 120, 118 a 119 se stav. parcelami č.k. 4729, 4668, 4409 a po zbořelém domě čp 757 stav. parcelou č.k.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

- 4669, zahradami č.k. 4671, 4744 a 4730, rolemi č.k. 4670, 4747, 4745, 4731, 4261, 4758, 4761, částí role č.k. 4748 po přechodu zbytku této role do vlastnictví státu podle vl. nař. č. 15/59 Sb., s lesními parcelami č.k. 4757 a 4735, pastvinami č.k. 4740, 4759, 4011, 4760, 4732 a 4734, loukou č.k. 4733, součástí ulic a cest č.k. 4742, 4611, 4741, 4737, 2155/3 a 2155/4, neplodnou půdou č.k. 4012 a hřištěm č.k. 4746; v téže vložce katastru Košíře: s loukami č.k. 5, 25, 158/1, 149/6, součástí ulic č.k. 148/6 a 148/7; 3) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 1304 desk zemských kat. území Smíchov s rolemi č.k. 4672, 4739 a 4773, se zahradou č.k. 4743, lesem č.k. 4738 a pastvinou č.k. 4736; 4) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 2981 poz. knihy kat. území Smíchov se stav. parcelou č.k. 4750 po zbořelém domě čp. 2579, stav. místem č.k. 4702, rolemi č.k. 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692, 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725 a 4726, s pastvinami č.k. 4609, 4753, zahradou č. k. 4754 a loukou č.k. 4752; 5) ideální 1/36 nemovitostí zapsaných ve vl. č. 121 a 1967 poz. knihy kat. území Smíchov s pastvinou č.k. 4756, rolemi č.k. 799/11 a 799/12; 6) ideální 1/36 nemovitostí zapsané ve vl. č. 781 poz. knihy kat. území Košíře s pastvinou č.k. 6, postoupil tyto nemovitosti československému státu se vším příslušenstvím a se všemi právy a československý stát tyto nemovitosti přijal do svého vlastnictví.
21. Z čestného prohlášení ze dne 3. 9. 1991 soud naznal, že Vilém Nessel prohlásil, že převod nemovitostí byl učiněn v tísní. Původní vlastník byl spoluvlastníkem zemského deskového statku „Ladronka“ v Praze 5, Smíchov, Košíře. Od roku 1949 byl na všechny spoluvlastníky činěn soustavný nátlak na převod předmětných pozemků na čs. stát. Větší část pozemků byla zabrána výměrem ÚNV hl. m. Prahy č. j. 611-7-9.X.50-IX ze dne 18. 1. 1951, tento výměr nebyl nikdy realizován, později byl zrušen a nemovitý majetek byl dán státem do národní správy, rovněž později zrušené. V roce 1960 byla část pozemků vyvlastněna. Československý stát zastoupený FO-ONV v Praze 5 neustále na spoluvlastníky naléhal, aby předali i zbývající část svých nemovitostí. Za této situace vlastníkům nezbylo, než v tísní nemovitosti darovat, či odmítnout dědictví.
22. Z vyjádření Státního pozemkového úřadu ze dne 18. 11. 2014 sp. zn. SPÚ 578704/2014 k oprávněnosti uplatněného nároku – pozemky velkostatku „Ladronka“ vyplývá, že Státní pozemkový úřad sdělil Krajskému pozemkovému úřadu pro hl. město Prahu, že předložené důkazy jsou dle jejich názoru dostačující proto, aby byl žalobkyni uznán uplatněný nárok k 1/9. Nárok žalobkyně je tedy oprávněný a Krajský pozemkový úřad pro hlavní město Prahu mu v rámci správního řízení může plně vyhovět.
23. Z výpisu pozemkového katastru ke dni 17. 12. 1992 vyplývá, že k tomuto datu byl čs. stát vlastníkem pozemků parc. č. 5, 6 a 25 v katastrálním území Košíře a pozemků parc. č. 4668, 4409, 4669, 4671, 4744, 4730, 4670, 4747, 4745, 4731, 4758, 4761, 4748, 4735, 4740, 4759, 4011, 4760, 4732, 4734, 4733, 4742, 4741, 4737, 4746, 4672, 4739, 4743, 4738, 4736, 4750, 4675, 4676, 4677, 4678, 4679, 4680, 4681, 4682, 4684, 4685, 4687, 4688, 4689, 4690, 4691, 4692, 4697, 4705, 4706, 4707, 4709, 4712, 4713, 4718, 4719, 4720, 4722, 4723, 4724, 4725, 4726, 4609, 4753, 4754, 4752 a 4756 v katastrálním území Smíchov.
24. Z výpisu pozemkové knihy vl. č. 789 desk zemských a z výpisu z pozemkové knihy vl. č. desk zemských 121, 1304, 1967 a 2981 k.ú. Smíchov a 781 k.ú. Košíře se podává, že na uvedených pozemcích byla vyznačena národní správa podle dekretu č. 5/1945 Sb.

25. Ze žádosti oprávněných osob o úplatný převod zemědělského majetku bylo zjištěno, že paní Jana Nesselová požádala o převod id. 751574/21506084 pozemků ve zjednodušené evidenci parc. č. 114, 115, 123, 257, 458, 467, 468, 492, 496, 497, 521, 573, 588, 604, 661, 668 a 970 v k.ú. Alberovice, obec Loket, parc. č. 111/24, 111/25, 111/28, 601/33 a 631/36 v k.ú. Líšno a pozemků ve zjednodušené evidenci parc. č. 2393, 2394 a 2398 v k.ú. Nespeky, o převod id. 1/36 pozemků parc. č. 307, 308, 309, 310, 312/2, 391/1, 392, 393, 394, 395, 72, 87, 88, 89, 90, 91, 92 a 93 v k.ú. Dunávice, parc. č. 190, 199/1, 199/2 a 239/2 v k.ú. Rudoltice u Vrchotových Janovic parc. č. 1284, 1397, 1409, 217, 2184/5, 2222, 2235, 2239/2, 2240, 2273, 2290/2, 2781, 367 a 713/2 v k.ú. Křivsoudov, a parc. č. 4030/1, 469 a 340 v k.ú. Benešov u Prahy, o převod pozemků parc. č. 798/110 v k.ú. Obecnice, pozemku parc. č. 3737/67 v k.ú. Příbram, parc. č. 44 a 49 v k.ú. Sádek, o převod pozemků parc. č. 1170/2, 1171/3, 1171/4, 1171/5, 1172/2, 1172/5, 1172/6 a 1172/7 v k.ú. Podlesí nad Litavkou, o převod id. 758/1436 pozemků parc. č. 391/2 a 391/5 v k.ú. Dunávice, pozemku parc. č. 731/6 v k.ú. Netvořice, pozemků parc. č. 316 a 363/1 v k.ú. Hlubyně, pozemků parc. č. 1589/2, 1592, 3722/10, 3722/30 a 3722/46 v k.ú. Příbram, pozemků parc. č. 109/15 a 73/6 v k.ú. Svaté Pole, parc. č. 775/1, 775/13, 774/10 a 774/11 v k.ú. Loděnice u Berouna a pozemku parc. č. 1336/7 v k.ú. Pičín.
26. Předžalobní výzvou ze dne 19. 12. 2019 včetně doručky žalobkyně vyzvala žalovanou k zaevidování restitučního nároku žalobkyně ve správné výši bez zbytečného odkladu.
27. Přípisem žalované ze dne 9. 1. 2020 žalovaná sdělila žalobkyni, že žádost žalobkyně o řádné ocenění restitučních nároků bude předána k posouzení o přecenění na SPÚ, oddělení restitucí.
28. Žádostí žalobkyně o vyjádření k charakteru pozemků adresované Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy žalobkyně požádala uvedený institut o sdělení, k jakému funkčnímu využití byly ke dni 31. 10. 1960 určeny pozemky v žádosti specifikované.
29. Ze znaleckého posudku Ing. Pavla Pelce ze dne 16. 12. 2020 číslo 669/2020 vyplývá tímto znalcem stanovená obvyklá cena odňatých pozemků, která je odlišná od obvyklé ceny odňatých pozemků dle znaleckého posudku č. 529/24/2019 ze dne 21. 10. 2019 vypracovaného znalkyní prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D.
30. Ze znaleckého posudku č. 529/24/2019 ze dne 21. 10. 2019 vypracovaného znalkyní prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. byla zjištěna obvyklá cena odňatých pozemků.
31. Dále soud provedl výslech svědka Zdeňka Hromádky, ze kterého shodně jako v případě řady důkazů výše uvedených neučinil soud žádné samostatné skutkové závěry, když řízení ohledně pozemků specifikovaných v usnesení ze dne 12.11.2021, čj. 72/2019-971 vyloučil k samostatnému řízení.
32. Na základě výše uvedeného dokazování soud zjistil následující skutkový stav:
33. Žalobkyně nabyla nároky na bezúplatný převod náhradních pozemků od svých právních předchůdců, přičemž postupování restitučních nároků bylo bezúplatné a v rámci rodiny. Žalobkyně a její právní předchůdci se účastnili několika (šesti) Veřejných nabídek s tím, že jejich nárok nebyl touto cestou uspokojen, když nabídka pozemků je nedostatečná

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

(žalobkyně má právo na pozemky, které budou svou kvalitou, polohou i velikostí odpovídat pozemkům nevydaným). Hodnota žalobkyni nevydaných pozemků činí aktuálně 5 147 727 Kč, když žalovaná dosud správně ocenění vyvlastněných a nevydaných pozemků nezajistila, ačkoli ji žalobkyně k novému ocenění vyvlastněných a nevydaných pozemků vyzvala.

34. Podle § 4 odstavec 1 zákona o půdě oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, jehož půda, budovy a stavby, patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odstavec 1 zákona.
35. Podle § 4 odstavec 4 zákona o půdě v případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.
36. Podle § 11a odstavec 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním nebo převodem práva podle § 13 odst. 8 písm. b), se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
37. Podle § 11a odstavec 2 zákona o půdě pozemkový úřad nezahrne do veřejné nabídky pozemek, jehož převodu brání zákonná překážka, nebo pozemek, ke kterému uplatnila třetí osoba právo na převod podle zvláštního právního předpisu.
38. Podle § 11a odstave 14 zákona o půdě cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavení budou oceněny jako stavební. Ustanovení § 6 vyhlášky číslo 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.
39. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.
40. Konstantní judikaturou Nejvyššího soudu a Ústavního soudu je zastáván názor, že se osoby, jimž podle zákona o půdě vznikl nárok na převod náhradních pozemků, mohou žalobou domáhat, aby byla Pozemkovému fondu České republiky (dnes Státnímu pozemkovému úřadu jednajícím za Českou republiku) uložena povinnost uzavřít s nimi smlouvu o převodu konkrétních, jimi vybraných, pozemků (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 11. 2013, sp. zn. 28 Cdo 3284/2011), pokud řešený veřejnoprávní subjekt neplní svou povinnost udržovat nabídku náhradních pozemků mající takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby při uspokojování restitučních nároků nedocházelo ke zbytečným průtahům a ke chování, které by bylo možné označit za liknavé, či dokonce svévolné (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. 28 Cdo 3893/2008, náleží Ústavního soudu ze dne 4. 3. 2004, sp. zn. III. ÚS 495/02, náleží Ústavního soudu ze dne 30. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 495/05). Tento názor není ve své podstatě dotčen ani ustanovením § 11a zákona o půdě, kterým je nově upraven proces převodu náhradních pozemků oprávněným osobám (srovnej kupř. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 11. 2009, sp. zn. 28 Cdo 3453/2007, popřípadě náleží Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. I. ÚS 125/10), ani

vstupem žalované do práv a povinností Pozemkového fondu České republiky v souladu s § 22 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb. (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 5389/2014). Situaci, v níž oprávněná osoba (její právní nástupce) v důsledku nedostatků v postupu žalované není s to dosáhnout uspokojení svého nároku na vydání náhradních pozemků podle zákona o půdě, nepovažuje za diskriminační vůči jiným restituentům, jelikož je jim pouze dán průchod soukromoprávnímu principu, podle něhož práva náležejí bdělým (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1324/2014).

41. Soud po zhodnocení provedených důkazů podle ustanovení § 132 o.s.ř. každého důkazu jednotlivě a všech v jejich vzájemné souvislosti a po aplikaci výše citované právní úpravy, na zjištěný skutkový stav, když současně vycházel ze shora citované konstantní judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soud v dané problematice, a dospěl k následujícím závěrům.
42. Nejprve se soud zabýval tím, zda je dána aktivní legitimace žalobkyně, tedy zda žalobkyně je osobou oprávněnou podle zákona o půdě.
43. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žalobkyně je oprávněnou osobou podle zákona o půdě, žalobkyni svědčí restituční nárok, který je odvozen od právních předchůdců žalobkyně Ing. Viléma Nessela a JUC Eduarda Nessela, právním důvodem přechodu na stát byly u právních předchůdců prohlášení o převodu nemovitostí na stát, přijaté rozhodnutím finančního odboru ONV Praha 5, čj. Fin-3-dar-408/61 ze dne 21. 12. 1961, rozhodnutí finančního odboru ONV Praha 5, čj. Fin-3-88-325/59 ze dne 31. 10. 1960 a odúmrť 5D 97/62 po zemřelém JUC Eduardu Nesselovi, ke dni 5. 1. 1962, restituční nárok žalobkyně byl řádně uplatněn u žalované v roce 1992 jejími právními předchůdci, doposud bylo žalobkyni poskytnuto pouze částečné plnění, o existenci a výši nároku žalobkyně bylo řádně rozhodnuto příslušnými správními orgány. Do veřejné nabídky náhradních pozemků se přihlásila žalobkyně, resp. její právní předchůdci celkem 6x do r. 2012.
44. Aktivní legitimaci žalobkyně žalovaná nerozporeovala a sama dosud s žalobkyní jednala a jedná jako s oprávněnou osobou.
45. Dále se soud zabýval oceněním restitučního nároku, tj. zda byl nárok již vypořádán a jaký byl charakter nevydaných pozemků.
46. V dané věci obě strany předložily dle § 127a o.s.ř. znalecký posudek oceňující vyvlastněné a nevydané pozemky. Ze znaleckého posudku č. 529/24/2019 o ceně nemovitostí představující vyvlastněné a nevydané pozemky rodiny Nesselových vedených v pozemkových knihách v k. ú. Smíchov a Košíře ze dne 21. 10. 2019 vypracovaného znalkyní prof. Ing. Renátou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. byla obvyklá cena odňatých pozemků vyčíslena částkou 5 161 164 Kč. Žalovaná rozporovala stavební charakter pozemků, z něhož znalkyně při stanovení ceny vycházela, a neaplikování srážek z ceny pozemků jak vyplývá i ze znaleckého posudku předloženého žalovanou – dle znaleckého posudku Ing. Pavla Pelce ze dne 16. 12. 2020 číslo 669/2020 podíl žalované byl oceněn částkou 497 131 Kčs. Oba soudní znalci předmětné pozemky oceňovali dle vyhlášky číslo 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky číslo 316/1990 Sb., o cenách pozemků a úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání, dle § 1 této vyhlášky se vztahovala na zjišťování a sjednávání cen staveb, pozemků a trvalých porostů při jejich převezech a přechodech podle občanského zákoníku (část první), hospodářského zákoníku (část druhá) a při jejich převezech a přechodech na československý subjekt se zahraniční

účastí nebo jiný než československý subjekt. Ceny pozemků se oceňovaly dle § 14 odstavec 1 a 2 citované vyhlášky s tím, že cena se upravovala podle přílohy číslo 7, která obsahovala tabulky s položkami, důvody snížení ceny pozemků a srážkami v procentech. Posudkem prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D. byla vyčíslena administrativní cena nemovitostí podle platného cenového předpisu ke zpětnému datu 24. 6. 1991 (§ 28a zákona číslo 229/1991 Sb.) dle vyhlášky číslo 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky číslo 316/1990 Sb., a to dle skutečného stavu oceňovaných pozemků ke dni přechodu na stát, nevydané stavební pozemky ocenila částkou 250 Kč za m² a ostatní pozemky, které si zachovaly charakter zemědělský, byly oceněny podle bonity. Cena odňatých pozemků, resp. spoluvlastnických podílů žalobkyně činí v součtu 5 161 164 Kč. Závěry znaleckého posudku stvrdila znalkyně svou výpovědí v řízení vedeném u Okresního soudu v Berouně pod spisovou značkou 18 C 13/2020, který byl ve věci proveden sdělením obsahu protokolu (když s uvedeným postupem obě účastnice vyslovily souhlas). Znalkyně ve svém vyjádření objasnila vzájemné souvislosti mezi jednotlivými tabulkami znaleckého posudku a jeho přílohami, přiléhavě vyjádřila k charakteru nevydaných pozemků a způsobu jejich ocenění, objasnila, že pro aplikaci srážek ve smyslu přílohy číslo 7 oceňovací vyhlášky neshledala důvody a podmínky, přesvědčivě se vyjádřila k postupu při oceňování pozemků v k. ú. Smíchov a Košíře, když tyto byly součástí katastrálních území začleněných do hlavního města, a znalkyně vycházela z administrativního začlenění pozemků, pro účely znaleckého posudku vycházela z veřejně dostupných snímků o zastavitelnosti Prahy k roku 1953 a 1975, veškeré pozemky byly určeny k zastavění rodinnými domy v zahradách, muselo být plánováno, že domy budou napojeny na vodovod, kanalizaci a rozvod elektřiny, srážka pro nepříznivou docházkovou vzdálenost nebyla použita, protože v místě fungovala městská doprava a pro tento případ příloha výslovně stanovovala nepoužití srážky, z mapových podkladů nebyly shledány důvody pro srážku za svažitý pozemek. Soud v rámci hodnocení důkazů nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů, nicméně při zvažování zvážil přesvědčivost, úroveň a validitu závěrů znalců, a uvěřil znaleckému posudku prof. Ing. Renáty Schneiderové Heralové, Ph.D, když posudek je dle názoru soudu úplný, srozumitelný bez logických rozporů a závěry znalkyně vycházejí ze zjištění ve znaleckém posudku uvedených, své závěry dokázala znalkyně přesvědčivě odůvodnit a obhájit.

47. Soud znovu zdůrazňuje, že Nejvyšší soud ČR ve své rozhodovací praxi opakovaně dovodil, že cena náhradního pozemku má být ekvivalentní ceně pozemku, který byl oprávněné osobě odebrán – pokud byl oprávněné osobě odňat zemědělský pozemek, má nárok na náhradu za zemědělský pozemek (srov. např. rozsudky sp. zn. 28 Cdo 101/2003 ze dne 18. 8. 2003, sp. zn. 28 Cdo 1518/2007 ze dne 21. 2. 2008 a sp. zn. 28 Cdo 2699/2008 ze dne 26. 11. 2009), konstatoval, že má být zachována identita v charakteru pozemků v tom směru, že rozhodný je jejich charakter, a tedy i hodnota ke dni odnětí státem. V situaci, kdy pozemky byly v době přechodu na stát sice vedeny v evidenci jako pozemky zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě, je třeba je ocenit jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. (srov. Rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2956/2014 ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 28 Cdo 444/2014 ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. 28 Cdo 4678/2014 ze dne 3. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1974/2010 ze dne 7. 10. 2010, a usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3971/2014 ze dne 25. 11. 2015 a sp. zn. 28 Cdo 294/2016 ze dne 4. 7. 2016). Pokud jde o charakter odňatých pozemků, dle názoru soudu nelze vycházet izolovaně pouze z (ne)platných územních rozhodnutí, jak namítá žalovaná. Je nutno přihlídnout i k faktickému postupu tehdejšího státu a důvodům, pro které byly předmětné pozemky odňaty.

Pokud se tak stalo za účelem plánované výstavby, která se následně zrealizovala, je nutno ocenit je jako pozemky určené pro stavbu ve smyslu ust. § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a to bez ohledu na to, zda byly v době jejich odnětí dosud evidovány jako pozemky zemědělské.

48. Soud proto uzavřel, že při stanovení ceny pozemků znalkyně správně vycházela z územně plánovací dokumentace 30. let 20. století - regulačních a zastavovacích plánů, když k datu převodu pozemků na stát byly pozemky v k. ú. Smíchov a Košíře určené k zástavbě. V rozhodného období, zákon o územním plánování a výstavbě obcí číslo 84/1958 Sb. zrušil mimo jiné i § 19 zákona číslo 280/1949 Sb., kterým bylo upraveno, že upravovací plány a náčrty, které byly potvrzeny podle ustanovení dosavadních předpisů, jakož i úpravy podle předpisů o stavební obnově zůstávají v platnosti s dosavadními právními účinky, dokud nebudou změněny nebo nahrazeny novými územními plány a dokud krajský národní výbor je nezruší jako nevyhovující. Směrný územní plán Hlavního města Prahy byl vydán dne 22. 4. 1964 a v 70. letech 20. století byly pozemky odňaté právním předchůdcům žalobkyně fakticky zastavěné, k datu přechodu na stát se jednalo o pozemky stavební, když regulační a zastavovací plány z 30. let, které zástavbu předpokládaly, byly i fakticky realizovány. Soud přihlédl k faktickému stavu, kdy v období 1959-1964 pro území Hlavního města Prahy absentovala plánovací dokumentace, stavební záměry byly realizovány s odkazem na rozhodnutí příslušných správních orgánů a vycházejících z posledně platné dobové dokumentace. Nevydané pozemky žalobkyně je tedy nezbytné posuzovat ke dni přechodu na stát jako pozemky stavební a zemědělské, cena náhradních pozemků má být ekvivalentní k ceně odebraných pozemků (včetně absence důvodů pro aplikaci srážek ve smyslu přílohy číslo 7 oceňovací vyhlášky).
49. Z výše uvedených důvodů soud neakceptoval výši restitučního nároku určenou znaleckým posudkem Ing. Pavla Pelce ze dne 16. 12. 2020 číslo 669/2020.
50. S ohledem na shora uvedené má soud za prokázanou výši ocenění restitučního nároku žalobkyně za nevydané pozemky celkovou částkou 5 161 164 Kč, a že nárok žalobkyně nebyl dosud plně uspokojen.
51. Dále se soud zabýval námitkou žalované, že nárok žalobkyně je promlčen.
52. Soud nemohl přisvědčit důvodnosti vznesené námitky promlčení žalovanou, když dle názoru soudu se nelze ztotožnit s argumentací žalované ohledně promlčení nároku. Promlčení je právní skutečností, která spočívá ve ztrátě nároku (aniž by zaniklo právo jako takové) v důsledku marného uplynutí promlčecí doby. Promlčuje se samotné právo, nikoliv jeho právní hodnocení. Žalobkyně se po celou dobu domáhá plnění na základě téhož skutkového základu, nepožaduje nově něco dalšího, co měla uplatnit již dříve. Nad výše uvedené považuje soud za vhodné uvést, že nárok na vydání náhradních pozemků za odňaté pozemky je nárokem vyplývajícím ze zákona o půdě, který je příznáván správními rozhodnutími, který je uspokojován postupně ve veřejných nabídkách. V případě, kdy povinná osoba nepopírá svůj závazek a jedná s oprávněnou osobou o podmínkách poskytnutí náhrady, může promlčecí doba počít běžet nejdříve dnem, kdy oprávněná osoba zjistí, že povinná osoba nehodlá plnit (viz např. sp. zn. 28 Cdo 995/2002). Za situace, kdy plnění oprávněné osoby, spočívající v získání náhradních pozemků za pozemky nevydané, je závislé na spoluúčasti žalované, včetně povinnosti žalované řádně ocenit restituční nárok oprávněné osoby a žalovaná dlouhodobě nerespektuje ustálenou soudní praxi ohledně oceňování nevydaných pozemků, v důsledku čehož (výrazné podhodnocení restitučního nároku) znemožňuje

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

žalobkyni získat plnění, na které by jí vznikl nárok, ve veřejných nabídkách, je nutno považovat námitku promlčení v restitučních vztazích za výkon práva v rozporu s dobrými mravy (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 4592/2008, sp. zn. 28 Cdo 1548/2009).

53. Pokud se námitka promlčení měla vztahovat i na promlčení práva žalobkyně na přecenění nevydaných pozemků, pak ani takto formulovanou námitku nelze podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu považovat za opodstatněnou (srov. např. rozhodnutí ze dne 24.1.2018 sp.zn. 28 Cdo 4173/2017 či ze dne 10.4.2019 sp.zn. 28 Cdo 595/2019). Právo na přecenění hodnoty pozemku, který nebyl oprávně osobě vydán pro překážky stanovené zákonem o půdě, nepředstavuje samostatné majetkové právo, jež by podléhalo promlčení.
54. S ohledem na shora uvedené soud uzavřel, že námitka promlčení není důvodná.
55. Konečně se soud zabýval otázkou, zda přístup žalované k žalobkyni byl liknavý, svévolný až diskriminační.
56. O liknavém a svévolném postupu žalované svědčí především chybné ocenění nároku žalobkyně, kdy žalovaná u odňatých pozemku vycházela z cen orné půdy, přestože je např. z regulačního plánu zřejmé, že pozemky byly bez ohledu na jejich evidenci určeny k zástavbě. Žalovaná přitom disponovala podklady k vyčíslení výše nároku, výši nároku však ani přes snahu žalobkyně nepřehodnotila. Nesnáze při vyřizování nároků vyplývajících z restitučních právních předpisů nesmí státní orgán přesouvat na osoby oprávněné a nemůže těmito těžkostmi – ať už jsou jakéhokoliv charakteru – odůvodňovat nedostatky ve svém postupu (k tomu srov. především rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31 Cdo 3767/2009 ze dne 9. 12. 2009, uveřejněný pod č. 62/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Judikatura Nejvyššího soudu ČR je přitom rovněž ustálena v závěru, že jako přinejmenším liknavý (ba až svévolný) lze kvalifikovat i takový postup žalované (a jejího právního předchůdce – Pozemkového fondu ČR), jímž bez ospravedlnitelného důvodu ztěžovala uspokojení nároku oprávněné osoby zásadně předpokládaným postupem (t.j. prostřednictvím veřejné nabídky pozemků) nesprávným ohodnocením nároku, t.j. nesprávným určením ceny oprávněné osobě odňatých a nevydaných pozemků (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 155/2016 ze dne 21. 6. 2016). Nelze pak klást žalobkyni k tíži, že se nezúčastnila většího množství veřejných nabídek, když by tímto způsobem nebyl její nárok ve správné výši uspokojen. Nutno též v této souvislosti poukázat na dobu, po kterou žalovaná rozhodovala o jednotlivých částech restitučního nároku žalobkyně. Jak vyplývá z provedeného dokazování, restituční nárok žalobkyně byl řádně uplatněn u žalované v roce 1992 právními předchůdci žalobkyně, doposud bylo žalobkyni poskytnuto pouze částečné plnění, o existenci a výši nároku žalobkyně bylo řádně rozhodnuto příslušnými správními orgány. Výše restitučního nároku za pozemky žalobkyně, které přešly na stát v rozhodném období, byly původně žalovanou určeny cenou zemědělské půdy v celkové výši 251 187,86 Kč, takový postup je v rozporu s konstantní judikaturou nejvyššího soudu, dle níž pozemky vedené v evidenci nemovitostí jako zemědělská půda, avšak určené k zástavě k datu převodu na stát, se oceňují jako pozemky určené pro stavbu podle § 14 odstavec 1 oceňovací vyhlášky, ostatně znalecký posudek Ing. Pavla Pelce ze dne 16. 12. 2020 číslo 669/2020 vypracovaný k zadání žalované v průběhu řízení, již podíl žalobkyně oceňuje částkou 497 131 Kč, t.j. ve výši téměř dvojnásobku ohodnocení, které stanovila sama žalovaná původně. Tedy i z tohoto postupu lze dovozovat svévolnost postupu žalované a postoj žalované v tomto směru zůstává neměnný i přes opakovaná rozhodnutí soudů v rámci restitučních nároků. Nad výše uvedené

soud opět odkazuje na závěry judikatury Nejvyššího soudu ČR, který ve svých rozhodnutích opakovaně připomněl, že jeho rozhodovací praxe (jež reflektuje i judikaturu Ústavního soudu – srov. zejména nález sp. zn. III. ÚS 495/02 ze dne 4. 3. 2004, publikovaný pod č. 33/2004 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, nález sp. zn. III. ÚS 495/05 ze dne 30. 10. 2007, publikovaný pod č. 174/2007 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, či nález pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/05 ze dne 13. 12. 2005, publikovaný pod č. 531/2005 Sb.) je ustálena v závěru, že v případě liknavého, svévolného či diskriminujícího postupu žalované (jež je nástupkyní Pozemkového fondu ČR a jejíž práva a povinnosti vykonává Státní pozemkový úřad) může oprávněná osoba nárok uplatnit u soudu žalobou na vydání konkrétního vhodného pozemku, aniž by důvodnost takové žaloby bylo nutno vázat na podmínku jeho zahrnutí do veřejné nabídky, a že takový postup nelze vůči ostatním oprávněným osobám pokládat za diskriminující. Jestliže restituční nárok žalobkyně, resp. i jejích právních předchůdců, nebyl po cca třiceti letech uspokojen přesto, že se aktivně zúčastňovali veřejných nabídek, a nárok není dosud řádně oceněn, je to žalovaná, která fakticky ztížila, ne-li zcela znemožnila, uspokojení restitučního nároku žalobkyně a jednání žalované svědčí o liknavosti, svévoli až diskriminačnímu postupu k žalobkyni.

57. Pokud jde o pozemky, k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané, a to pozemek parc.č. 31/1 v k.ú. Dlažkovice, obec Dlažkovice, pozemek parc.č. 2071/8 v k.ú. Štětí I, obec Štětí, pozemek parc.č. 370/25 v k.ú. Dobříň, obec Dobříň, pozemek parc. č. 888/1, v k.ú. a obec Roudnice nad Labem, pozemek parc. č. 2071/2 v k.ú. Štětí I, obec Štětí, pozemek parc.č. 2070, v k.ú. Štětí I, obec Štětí, pak tyto účastnice nesporným tvrzením prohlásily, že jsou způsobilé k vydání dle žaloby.
58. Shodně pak učinily nesporným i ocenění předmětných pozemků takto, pozemek parc. č. 31/1 v k. ú. Dlažkovice, obec Dlažkovice, částkou ve výši 52 991,40 Kč, pozemek parc.č. 2071/8 v k.ú. Štětí I, obec Štětí, částkou ve výši 228 947,40 Kč, pozemek parc.č. 370/25 v k.ú. Dobříň, obec Dobříň, částkou ve výši 58 652,40 Kč, pozemek parc. č. 888/1, v k.ú. a obec Roudnice nad Labem, částkou ve výši 217 801,15 Kč, pozemek parc. č. 2071/2 v k.ú. Štětí I, obec Štětí, částkou ve výši 40 531,75 Kč pozemek parc.č. 2070, v k.ú. Štětí I, obec Štětí, částkou ve výši 34 177,50 Kč.
59. Cena náhradních pozemků byla shodným tvrzením účastnic určena celkovou částkou 633 101,60 Kč. Protože v řízení byl jednoznačně prokázán restituční nárok žalobkyně ve výši 5 147 727 Kč, soud žalobě vyhověl a nahradil za žalovanou projev vůle s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu.
60. O částečném zastavení řízení v rozsahu žalobkyní navrhovaným, soud rozhodl podle § 96 odst. 1,2 a 3 o.s.ř., když žalovaná se zpětvzetím vyslovila souhlas.
61. Řízení ohledně nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku ve vztahu k pozemkům, u kterých účastnice neučinily nesporným, že jsou způsobilé k vydání dle žaloby nebo ohledně ceny předmětných pozemků soud vyloučil usnesením ze dne 12.11.2021, č.j. 20 C 72/2020- 971 k samostatnému řízení, a to i s ohledem na skutečnost, že žalobkyně opakovaně navrhla rozšíření žaloby, v druhém případě dne 10.11.2021, tedy po téměř roce a půl od podání původní žaloby dne 6.3.2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

62. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení není soud vázán návrhem (§151odst. 1 o.s.ř.) a náhrada nákladů řízení, včetně náhrady nákladů řízení mezi účastníky, je kogentně upravena v ustanoveních § 142 až 151 o.s.ř. (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16.11.2000, sp.zn. 3 Cmo 243/99, uveřejněné v časopise Soudní rozhledy č. 3/2001 na str. 78 nebo usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 26.5.2010, sp.zn. II. ÚS 1103/10, dostupné na internetových stránkách [http:// nalus.usoud.cz](http://nalus.usoud.cz)). Podle § 142 odst. 1 věty první občanského soudního řádu, soud přiznává náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatnění nebo bránění práva účastníku, který měl ve věci plný úspěch, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Podle § 142 odst. 2 občanského soudního řádu, měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.
63. Dle názoru Ústavního soudu prezentovaného v rozhodnutí III.ÚS 2985/14, právo žalující strany domáhat se svého nároku u soudu a využít k tomu služeb advokáta nezbavují obecný soud povinnosti brát na zřetel všechny relevantní okolnosti pro posouzení výše účelně vynaložených nákladů žalobce při vymáhání pohledávky, a že relevantní okolnosti je třeba vyhodnotit ústavně konformním způsobem, tedy racionálně a srozumitelně, s respektem k výkladu provedeným Ústavním soudem ohledně posuzování výše účelně vynaložených nákladů řízení.
64. Protože žalobkyně byla ve věci zcela úspěšná, přiznal jí soud vůči žalované právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení v plné výši, jež sestává z nákladů právního zastoupení za 10 úkonů právní služby á 10 860 Kč dle § 7 ve spojení s § 8 vyhl. 177/1996 Sb., 10x režijního paušálu á 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. 177/1996 Sb., (převzetí věci, předžalobní výzva, žaloba, podání žalobkyně k výzvě soudu ze dne 24.10.2020, účast při jednání dne 16.9.2020, dne 2.12.2020, dne 24.2.2021 2 x, dne 1.9.2021 a dne 12.11.2021), náhrady za promeškaný čas ve výši 2 000 Kč při celkovém počtu 20 půlhodin po 100 Kč dle § 14 vyhl. MS č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, cestovného ve výši 2 052,29 Kč při celkovém počtu 336 km (2x cesta k jednání soudu a zpět), osobní vozidlo Renault Koleos, RZ 4SD2286, PH NM, spotřeba 6 l/100 km při ceně 31,80 Kč za 1 litr dle § 4 vyhl. č. 358/2019 Sb., a sazby 4,20 Kč dle § 1 vyhl. č. 358/2019 Sb., cestovného ve výši 1 013,38 Kč při celkovém počtu 168 km (1x cesta k jednání soudu a zpět), osobní vozidlo Renault Koleos, RZ 4SD2286, PH NM, spotřeba 6 l/100 při ceně 27,20 Kč za 1 litr dle § 4 vyhl. č. 589/2020 Sb., a sazby 4,40 Kč dle § 1 vyhl. č. 589/2020 Sb., cestovného ve výši 2 575,10 Kč při celkovém počtu 336 km (2x cesta k jednání soudu a zpět), obytný automobil, RZ 8T8480, PH NM, spotřeba 12 l/100 při ceně 27,20 Kč za 1 litr dle § 4 vyhl. č. 589/2020 Sb., a sazby 4,40 Kč dle § 1 vyhl. č. 589/2020 Sb., a dále 21% DPH dle § 137 odst. 3 občanského soudního řádu ve výši 25 040,49 Kč, celkem je tedy žalovaná povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů částku 144 280,93 Kč.
65. Pokud jde o požadované úkony za podání ze dne 16.7.2020, ze dne 26.8.2020, ze dne 15.9.2020, ze dne 30.11.2020, ze dne 5.2.2021, ze dne 18.2.2021, ze dne 30.7.2021 a ze dne 30.9.2021, pak soud neshledal tyto náklady účelně vynaloženými, když žalobkyni žádné takové vyjádření neuložil a nepožadoval je po ní, a proto žalobkyni náhradu nákladů za uvedené úkony nepřiznal.
66. Při stanovení výše cestovného vycházel soud ohledně počtu ujetých kilometrů z údajů sdělených žalobkyní, přiznaná náhrada za promeškaný čas pak odpovídá žalobkyní sdělenému počtu km.

67. Dle § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám zástupkyně žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání, a to do patnácti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, prostřednictvím Okresního soudu v Litoměřicích ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 z.č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění) nebo provedení exekuce podle z.č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů.

Litoměřice 22. listopadu 2021

JUDr. Dagmar Brachová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Šindelářová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I.,III. právní moci dne 21.07.2022 v návaznosti na rozsudek KS ÚL, č.j. 84 Co 72/2022-1056, ve výroku II. právní moci dne 16.02.2022. Připojení doložky provedla Kateřina Brucknerová dne 04.08.2022.